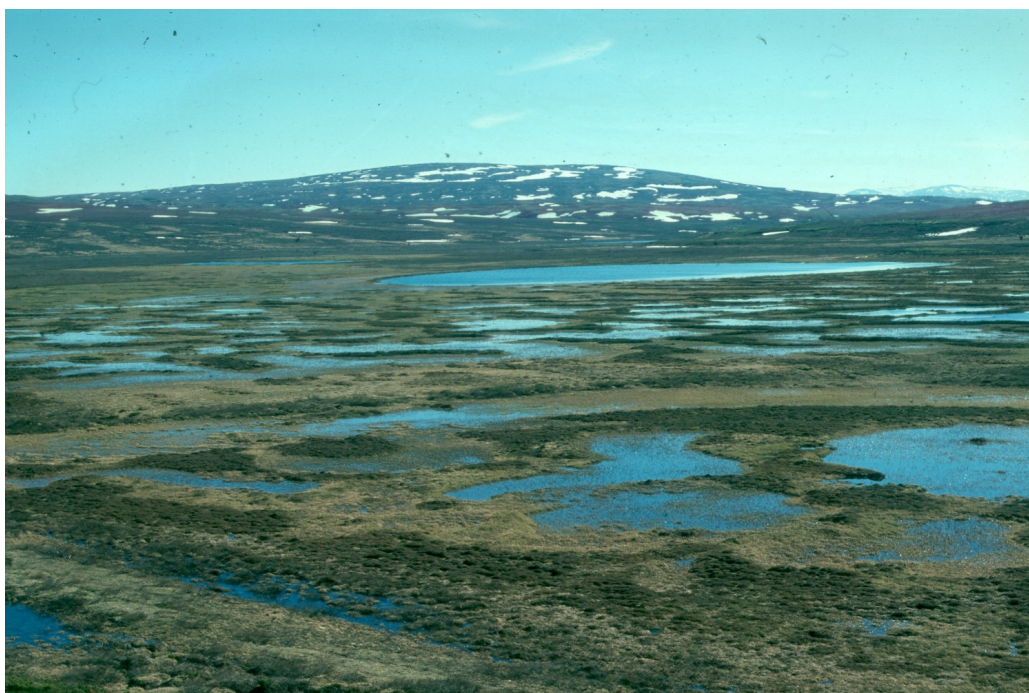

Forvaltningsplan for
Grøntjønnan
naturreservat
i Tynset kommune,
Hedmark fylke

Fylkesmannen i Hedmark
Miljøvernavdelingen

INNLEDNING

Grøntjønnan naturreservat i Tynset kommune i Hedmark ble opprettet ved kongelig resolusjon 18. desember 1981.

Grøntjønnan naturreservat er opprettet primært på grunn av områdets verdi som våtmarks-område. Det foreligger ikke noe kjent skjøtselsbehov i reservatet, og det har hittil kommet fram få forvaltningsmessige problemstillinger som krever avklaring gjennom en forvaltningsplan.

Et utkast til forvaltningsplan for området ble i september 2001 utarbeidet av fylkesmannen i Hedmark i samråd med Tynset kommune. Utkastet omfattet i hovedsak presiseringer av enkelte bestemmelser i fredningsforskriften i tillegg til retningslinjer for informasjon og oppsyn. Utkastet var i 2001 på høring hos de berørte grunneierne og i kommunen. Relevante merknader fra høringsrunden er innarbeidet i forvaltningsplanen.

Forvaltningsplanen forutsettes revidert etter 10 år, men kan tas opp til revisjon tidligere dersom forholdene tilsier dette.

Med disse merknader godkjennes dette dokumentet som forvaltningsplan for Grøntjønnan naturreservat for perioden 2003-2012.

Hamar, 25. februar 2003

Olav Høiås e.f.
avdelingsdirektør

INNHold

INNLEDNING.....	2
INNHold.....	3
1. OMRÅDEBESKRIVELSE	4
1.1. Vern av våtmarksområder i Hedmark	4
1.2. Grøntjønnan naturreservat	4
2. FREDNINGSFORSKRIFTEN MED KOMMENTARER	5
2.1. Gjeldende fredningsforskrift	5
2.2. Kommentarer til gjeldende fredningsforskrift	8
3. OPPMERKING OG INFORMASJON	9
3.1. Grensemerking	9
3.2. Informasjonsmerking	9
3.3. Oppsyn	10
4. AKTUELLE PROBLEMSTILLINGER – STATUS, RETNINGSLINJER OG TILTAK	11
4.1. Uttak av grus til vedlikehold av seterveien	11

VEDLEGG

1. Grensekart med inntegnet plassering av grensepunkter og oppsatte skilt og informasjonstavler.
2. Grensebeskrivelse
3. Beskrivelse av grensepunkter

1. OMRÅDEBESKRIVELSE

1.1 VERN AV VÅTMARKSOMRÅDER I HEDMARK

Å sikre mangfoldet i vår natur kan blant annet gjøres ved å verne naturområder som det knytter seg spesielle kvaliteter til. Det er flere motiver for å verne våtmarksområder:

- De har ofte stor produksjon av plantemateriale som skaper grunnlag for et rikt og variert dyreliv
- De er voksested for en del særpregede eller sjeldne plantearter
- De er gyte-, oppvekst- og leveområder for en rekke fiskearter
- De er hekke-, beite- og rasteplasser for ender, vadere og andre våtmarksfugler, deriblant en del sjeldne eller kravfulle arter
- De har ofte stor kapasitet til å lagre vann slik at de kan bidra til å jevne ut flomtopper
- De kan virke som naturlige renseanlegg
- De er ofte vakre landskapselementer
- De kan være attraktive rekreasjonsområder
- De kan ha stor verdi i forsknings- og undervisningssammenheng.

I Hedmark finnes det våtmarksområder som er interessante både i nasjonal og i internasjonal sammenheng. På 1970-tallet ba Miljøverndepartementet fylkesmannen i Hedmark om å foreta en registrering av våtmarksområdene i fylket, og å prioritere de områder som bør bevares for ettertida. Resultatet av arbeidet ble lagt fram som et verneplanutkast i 1978.

Ved kongelig resolusjon av 18. desember 1981 ble 17 våtmarksområder i Hedmark fredet som naturreservater med hjemmel i naturvernloven, herunder Grøntjønnan. Fra før var Åkersvika ved Hamar blitt fredet 26. juli 1974. Senere har våtmarksområdene Våletjern i Stange (1984) og Gjesåssjøen i Åsnes (2002) blitt fredet som naturreservater. Ved valg av verneområder ble det lagt vekt på at områdene til sammen skal gi et representativt utsnitt av de ulike typer våtmark som finnes i Hedmark.

1.2 GRØNTJØNNAN NATURRESERVAT

Grøntjønnan ligger over skoggrensa ca. 10 km øst for Yset på Kvikne. Naturreservatet omfatter våtmarksarealene på begge sider av Ya fra samløpet mellom nordre Ya og Storya og nesten fram til der Ya tas inn i tunnel. Naturreservatet er 5,4 km² stort. Bergartene i området er næringsrike og forvitrer lett. Dette gir gode produksjonsforhold både i jordsmonn og i vann. Ya bukker seg stilleflytende gjennom reservatet. Gamle elveløp er avsnørt som kroksjøer. Omkring Holbekktjern dominerer store åpne myrflater. Høye og tette vierkratt dekker store arealer. Det vokser en rekke kravfulle og spesielle plantearter i reservatet.

Vekslingene mellom åpent vann, sump- og myrområder, vierkratt og fastmarkspartier gir grunnlag for et rikt og variert dyreliv. Grøntjønnan er et viktig hekkeområde for ender og vadefugl. Til tross for at Grøntjønnan ligger i høyfjellet, er antallet påviste fuglearter knyttet til våtmark blant de høyeste som er registrert i våtmarksreservatene i Hedmark. Krikkand, brunnakke og toppand opptrer tallrikt både i Ya og i tjernene. Stokkand, bergand, sjøorre og laksand finnes i mindre antall. Myrområdene er attraktive tilholdsteder for vadefugl. Grønn-

stilk, rødstilk, brushane, svømmesnipe og enkeltbekkasin er de mest tallrike artene. Blåstrupe og sivspurv er karakterarter for vierkrattet. Lappspurv opptreer tallrikt i mer åpent terreng.

2. FREDNINGSFORSKRIFTEN MED KOMMENTARER

2.1 GJELDENDE FREDNINGSFORSKRIFT

Grøntjønnan ble fredet som naturreservat ved kongelig resolusjon av 18. desember 1981. Nedenfor er fredningsforskriften for naturreservatet gjengitt i sin helhet:

Forskrift om fredning for Grøntjønnan naturreservat, Tynset kommune, Hedmark.

Fastsatt ved kgl.res. av 18. desember 1981. Fremmet av Miljøverndepartementet.

I

I medhold av lov om naturvern av 19. juni 1970 nr. 63, § 8, jfr. § 10 og § 21, § 22 og § 23, er et våtmarksområde ved Grøntjønnan i Tynset kommune, fredet som naturreservat ved kgl.res. av 18. desember 1981 under betegnelsen «Grøntjønnan naturreservat».

II

Det fredete området berører gnr./bnr. 166/5, 8, 12, 14, 15.

Reservatet dekker et areal på 5.400 dekar.

Grensene for naturreservatet framgår av kart i målestokk 1:30.000, datert

Miljøverndepartementet november 1981. Kartet oppbevares i Tynset kommune, hos fylkesmannen i Hedmark og i Miljøverndepartementet.

De nøyaktige grensene for reservatet skal avmerkes i marka etter nærmere anvisning av forvaltningsmyndigheten.

III

Formålet med fredningen er å bevare et viktig våtmarksområde i sin naturgitte tilstand og å verne om vegetasjonen, det spesielt rike og interessante fuglelivet og annet dyreliv som naturlig er knyttet til området.

IV

For reservatet gjelder følgende bestemmelser:

- 1. Vegetasjonen i vann og på land er fredet mot skade og ødeleggelse som ikke følger av tillatt ferdsel eller tiltak i medhold av punktene V-VII.
Nye plantearter må ikke innføres.*

2. *Pattedyr og fugler, herunder deres hi, reir og egg, er fredet mot enhver form for skade, ødeleggelse og unødige forstyrrelser som ikke følger av tillatt ferdsel eller tiltak i medhold av punktene V-VII. Jakt, fangst og bruk av skytevåpen er forbudt. Hunder må ikke slippes ut i reservatet. Nye dyrearter må ikke innføres.*
3. *Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre de naturgitte forhold, herunder oppføring av bygninger, anlegg og faste innretninger, framføring av nye luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling, planering og lagring av masse - herunder torv, og utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling og bruk av kjemiske bekjempningsmidler.*
4. *Motorisert ferdsel er forbudt. Camping, teltslagning og oppsetting av kamuflasjennretninger for fotografering er forbudt.*

V

Bestemmelsene i punkt IV er ikke til hinder for:

1. *gjennomføring av tiltak i ambulanse-, politi-, brannvern-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed*
2. *vedlikehold av veien sør for Ya*
3. *tradisjonell beiting, herunder nødvendig bruk av gjeterhund*
4. *vedlikehold av tidligere opptatte grøfteavløp som drenerer tilgrensede jord- og skogsbruksarealer, etter at forvaltningsmyndigheten er varslet*
5. *bær- og soppsanking*
6. *hogst av vierkratt til brensel i området øst og sør for Ya*
7. *jakt på rype og hjortedyr etter den til enhver tid gjeldende viltlov og forskrifter gitt i medhold av denne*
8. *bruk av hund under kontroll i forbindelse med utøvelse av tillatt jakt*
9. *fiske etter den til enhver tid gjeldende innlandsfiskelov og forskrifter gitt i medhold av denne*
10. *motorisert ferdsel på veien sør for Ya til hytter og setre like øst for reservatet.*

VI

Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til:

- 1. kontrollert reduksjon av vilt når dette anses nødvendig for å hindre bestandsmessige misforhold mellom forskjellige arter eller i forholdet art – miljø på grunn av menneskeskapte faktorer*
- 2. etablering av grøfteavløp for drenering av tilgrensede arealer*
- 3. rydding av vegetasjon ved veien og der reservatet grenser mot dyrket mark*
- 4. uttak av grus til veivedlikehold fra reservatets sørvestre del*
- 5. oppføring av et mindre naust innenfor reservatet.*

VII

Skjøtsel som er nødvendig for å oppfylle formålet med fredningen skal utføres av forvaltningsmyndigheten eller av den forvaltningsmyndigheten bestemmer. Skjøtselen skal skje etter plan godkjent av Miljøverndepartementet. Departementet kan fastsette nærmere bestemmelser om regulering av ferdsele dersom dette viser seg nødvendig for å oppfylle formålet med fredningen.

VIII

Miljøverndepartementet kan gjøre unntak fra fredningsbestemmelsene for vitenskapelige undersøkelser og arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning og i spesielle tilfelle, dersom det ikke strir mot formålet med fredningen.

IX

Forvaltningen av fredningsbestemmelsene tillegges fylkesmannen i Hedmark.

X

Den myndighet Kongen har etter § 10 til å fastsette nærmere bestemmelser om områdene og deres skjøtsel, etter § 21 om merking av fredninger m.v., etter § 22 om regulering av ferdsel og etter § 23 om å gjøre unntak fra fredningsbestemmelsene, overføres til Miljøverndepartementet.

XI

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

2.2 KOMMENTARER TIL GJELDENDE FREDNINGSFORSKRIFT

Punkt II – Grensemerking

Det heter i punktet at de nøyaktige grensene for naturreservatet skal avmerkes i marka. Dette er blitt utført ved nedsetting av offisielle grensemerker, jf. også kap. 3.

Punkt IV, 3 – Tekniske inngrep

Intensjonen i denne hovedbestemmelsen er at alle inngrep av teknisk art som kan gi varige spor eller er av permanent karakter skal unngås. Bestemmelsen er i utgangspunktet ment å skulle omfatte alle typer tekniske inngrep uansett størrelse eller omfang. Det er i bestemmel-

sen nevnt eksempler på tiltak som ikke er tillatt ut fra hva som er realistisk at det kan oppstå ønsker eller planer om. Oppstillingen er ikke uttømmende. Dette betyr at bestemmelsen om forbud mot alle typer tekniske inngrep også omfatter inngrepstyper som ikke er konkret nevnt i denne oppstillingen, og som i utgangspunktet er i strid med formålet med fredningen.

Punkt IV, 4 – Motorisert ferdsel

Hovedbestemmelsen angående motorisert ferdsel som er nedfelt i dette punktet er at all motorisert ferdsel i utgangspunktet er forbudt. Dette har sin bakgrunn i at kjøring i terrenget kan medføre varige spor i undergrunnen og dermed kan ødelegge eller forringe de verdiene fredningen skal ivareta. I forskriften er det imidlertid innarbeidet noen unntak fra denne hovedregelen, jf. kommentarene til punkt V.

Punkt V, 1 – Motorferdsel i politi-, rednings- og oppsynstjeneste m.m.

Her slås det fast at motorisert ferdsel i forbindelse med ambulanse-, politi-, brannvern-, oppsyns-, skjøtsels- og forvaltningsøyemed er tillatt, dvs. at disse motorferdselformene kan gjennomføres uten at forvaltningsmyndigheten må gi spesiell tillatelse til det. Det er her viktig å merke seg at:

- Med oppsynsvirksomhet menes organisert oppsyn med hjemmel i lov. Oppsynstjeneste i privat regi går ikke inn under denne bestemmelsen.
- Øvelses- og utdanningsvirksomhet i forbindelse med ambulanse-, brannvern- og polititjeneste må ha særskilt tillatelse.

Punkt V, 2 – Vedlikehold av veien sør for Ya

Dette punktet presiserer at bestemmelsene ikke er til hinder for vedlikehold av eksisterende setervei som går sør for Ya. Vedlikehold i denne forbindelse omfatter tiltak som for eksempel planering/høvling av vegbanen, påkjøring av masse og reparasjoner i forbindelse med utgravinger og utrasinger. Tiltak som medfører standardheving av veien, eksempelvis økt bredde, endrede kurvaturforhold osv., krever dispensasjon fra fredningsforskriften med hjemmel i punkt VIII.

Punkt VI, 4 – Uttak av grus

Det heter i dette punktet at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til uttak av grus til vei-vedlikehold fra reservatets sørvestre del. Denne grusforekomsten er imidlertid nå oppbrukt og masseuttaket på dette stedet er avsluttet. De senere årene er gitt dispensasjon for uttak av masser for vedlikehold av seterveien fra en forekomst rett på nordsiden av veien mellom grensepunkt nr. 2 og Bratthøbekken. Når det gjelder nærmere omtale av problemstillingen omkring grusuttak, henvises det til kapittel 4.

Punkt VIII – Eventuelt unntak etter søknad

Dette omhandler tiltak utover det som ellers konkret framgår av fredningsforskriften, og som det må søkes spesielt om tillatelse til. Betingelse for å få dispensasjon er at virksomheten eller tiltaket kan skje uten at det strider mot formålet med vernet og at særlige grunner taler for at tiltaket gjennomføres.

Når det i punktet står ”arbeider av vesentlig samfunnsmessig betydning”, så er dette å forstå som tiltak av nasjonal betydning.

Punkt IX – Forvaltningsmyndighet

Ved opprettelse av naturreservatet ble forvaltningsmyndigheten lagt til Fylkesmannen i Hedmark. Med hjemmel i Miljøverndepartementets brev av 25. juni 1998, jf. kgl. res. av 25.

oktober 1996, har Direktoratet for naturforvaltning 11. desember 2002 truffet vedtak om at forvaltningsmyndigheten for Grøntjønnan naturreservat er delegert til Tynset kommune fra 1. mars 2003.

3. OPPMERKING OG INFORMASJON

3.1 GRENSEMERKING

Status

Naturreservatet er grensemerket ved nedsetting av offisielle grensemerker i aluminium med påskrift ”Miljøverndepartementet. Verneområde”. Grensemerkingen ble utført i 1983. Det er satt ned i alt 20 grensemerker, i knekkpunktene på grensa og der grensa krysser vei eller vassdrag. Plassering av grensepunktene er vist på kart, jf. vedlegg 1. Grenselinjen og grensepunktene er beskrevet mer i detalj, jf. vedlegg 2.

Målsetting

Å opprettholde grensemerkingen som ble utført i 1983.

Tiltak

Det skal holdes regelmessig kontroll med at grensemerkingen er intakt. Dette skal utføres av oppsynet, minimum én gang pr. år. Eventuelle mangler meddeles forvaltningsmyndigheten, og supplerende grensemerking skal utføres så raskt som mulig.

3.2 INFORMASJONSMERKING

3.2.1 Skilting

Status

I 1983 ble det satt opp standard naturreservatskilter i A5- eller A4-format i grenselinja eller like ved grensa på steder der det var naturlig at en krysset grensa eller nærmet seg naturreservatet. I praksis vil dette være ved veger og stier i området. Det er satt opp i alt 5 slike skilter i området. Lokaliseringen av disse er vist på kart i vedlegg 1.

Målsetting

Å opprettholde skilteoppsettingen som ble gjort i 1983 og løpende vurdere behovet for supplerende skilting.

Tiltak

Det skal holdes regelmessig kontroll med at skiltingen er intakt. Dette skal utføres av oppsynet, minimum én gang pr. år. Eventuelle mangler meddeles forvaltningsmyndigheten, og

erstattes så raskt som mulig. Eventuelt behov for supplerende skilting skal også utføres så raskt som mulig.

3.2.2 Oppsetting av informasjonsplakater

Status

Sommeren 1986 ble det satt opp informasjonstavler på 2 steder ved grensene for naturreservatet, jf. kart i vedlegg 1. Informasjonstavlene i trykkimpregnert virke er påmontert en informasjonsplakat med størrelse 50x70 cm. Selve plakaten er trykket på en værbestandig 10 mm plate av hardt plastmateriale. Plakaten gir dels generell informasjon om våtmarksområder, dels informasjon om Grøntjønnan naturreservat spesielt. Her omtales blant annet verneverdiene i området, hvilke bestemmelser som gjelder og det gjengis et kart som viser utstrekningen av naturreservatet.

Målsetting

Å holde vedlike informasjonstavlene som ble oppsatt i 1986 og løpende vurdere behovet for supplerende plakatoппsetting. Eventuell ny produksjon av uteinformasjon som omhandler naturreservater må utformes i samsvar med Direktoratet for naturforvaltnings retningslinjer for informasjonsmateriell for områder som er vernet/fredet med hjemmel i naturvernloven.

Tiltak

Det skal holdes regelmessig kontroll med at informasjonstavlene er intakte. Dette skal utføres av oppsynet, minimum én gang pr. år. Eventuelle mangler meddeles forvaltningsmyndigheten, og erstattes/repareres så raskt som mulig. Eventuelt behov for supplerende plakatoппsetting skal også utføres så raskt som mulig.

3.3 OPPSYN

Status

Siden 1992 har Grøntjønnan naturreservat vært en del av en oppsynsordning for verneområder i Tynset underlagt Fylkesmannen i Hedmark. Oppsynstjenesten i Grøntjønnan har hatt et omfang på ca. 75 timeverk pr. år.

Viktige arbeidsoppgaver for oppsynspersonellet er å:

- påse at fredningsbestemmelsene overholdes og, i den grad det er mulig, informere besøkende om verneområdene og de bestemmelsene som gjelder.
- føre kontroll med at gitte dispensasjoner og tillatelser i henhold til fredningsbestemmelsene blir utført i overensstemmelse med forutsetningene.
- påse at grensemerker, oppslag og skilt er i orden og sørge for at eventuelle mangler blir utbedret.
- påse at det ikke blir liggende avfall og skrot som virker skjemmende i områdene. I rimelig utstrekning skal det foretas rydding av slikt, hvis ikke rette vedkommende selv kan pålegges å gjøre det.

- være miljøvernmyndighetenes lokale kontaktperson og i nødvendig utstrekning bistå disse under befaringer.
- rapportere overtredelser av fredningsforskriftene så hurtig som mulig.
- levere årsrapport i henhold til instruks.

Målsetting

Oppsynsordningen for Grøntjønnan naturreservat skal opprettholdes med minimum samme omfang som hittil.

Tiltak

Forvaltningsmyndigheten skal inngå årlige eller mer langsiktige oppsynsavtaler for Grøntjønnan naturreservat, enten som en egen ordning eller som en del av en oppsynsordning for naturvernområder i et større område.

4. AKTUELLE PROBLEMSTILLINGER – STATUS, RETNINGS-LINJER OG TILTAK

Fredningsforskriften utgjør det sentrale rammeverket, og danner grunnlaget for innholdet i en forvaltningsplan. Dette betyr blant annet at forvaltningsplanen ikke kan fastsette retningslinjer eller tiltak som går ut over hjemlene i og rekkevidden av forskriften.

En fredningsforskrift vil på en del punkter normalt gi rom for tolkning og utøvelse av skjønn. Utfordringen i en forvaltningsplan vil derfor være å presisere og forklare nærmere rekkevidden av de enkelte bestemmelsene i fredningsforskriften. En annen viktig del av en forvaltningsplan vil være å gi mest mulig konkrete retningslinjer for forvaltningen av de bestemmelsene i forskriften som gir rom for skjønn og tolkning. Dette vil ikke minst gjelde retningslinjer for håndtering av dispensasjonssøknader for ulike tiltak og aktiviteter.

Sett fra forvaltningsmyndighetens ståsted, har ikke forvaltningen av fredningsforskriften for Grøntjønnan vært spesielt vanskelig eller utfordrende i den 20-årsperioden fredningen har eksistert. Fylkesmannen har i løpet av disse årene behandlet et fåtall søknader om dispensasjon, men det har framkommet få problemstillinger eller forvaltningsmessige spørsmål som det har vært hensiktsmessig eller nødvendig å avklare gjennom en forvaltningsplan. Unntaket er spørsmålet om **uttak av grus** til vedlikehold av seterveien inn til Grøntjønnan. Nedenfor følger en drøfting av dette temaet sett i lys av det generelle utgangspunktet referert ovenfor.

4.1 UTTAK AV GRUS TIL VEDLIKEHOLD AV SETERVEIEN

Relevante punkter i fredningsforskriften

- Det heter i punkt V, 2 at fredningsbestemmelsene ikke er til hinder for ”vedlikehold av veien sør for Ya”.
- I punkt VI, 4 heter det at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til ”uttak av grus til veivedlikehold fra reservatets sørvestre del”.

Status

Den grusforekomsten sørvest i reservatet som det vises til i fredningsforskriften er nå oppbrukt. I 1987 ble det gitt dispensasjon på visse vilkår for uttak av grus til veivedlikehold fra en forekomst helt inntil seterveien mellom grensepunkt 2 og Bratthøbekken. Tillatelsen gjelder for et kartfestet område på mellom 0,5 og 1,0 dekar rett på nordsiden av veien. Behovet for grus har i hovedsak vært dekket ved uttak fra denne forekomsten.

Det har de siste årene ved et par anledninger også vært tatt ut noe grus fra en rygg der veien opp til "Villaen" tar av fra "hovedveien", for å dekke behovet for grus til veivedlikeholdet av traséen som ligger på østsiden av Bratthøbekken. Denne lokaliteten ligger innenfor naturreservatet, men det har ikke vært søkt om dispensasjon for gjennomføring av dette tiltaket.

Vurderinger

I et åpent og sårbart høyfjellsområde som samtidig er fredet som naturreservat, må uttak av grus begrenses til færrest mulig lokaliteter, men likevel slik at det gis rom for uttak av tilstrekkelige masser til å dekke behovet. Fra grunneier og setereiere har det vært påpekt behov for å kunne ha et grusuttak på hver side av Bratthøbekken, da brua over denne ikke er dimensjonert for kjøring med traktor og tilhenger lastet med grus. Fylkesmannen har forståelse for dette ønsket.

For veitraséen vest for Bratthøbekken er det etter fylkesmannens vurdering hensiktsmessig at grus til veivedlikehold fortsatt tas fra den forekomsten som det ble gitt dispensasjon for i 1987. Med nåværende massebehov synes denne forekomsten å skulle dekke behovet i overskuelig framtid. Det synes imidlertid vanskeligere å finne et hensiktsmessig og landskapsmessig gunstig uttakssted øst for Bratthøbekken. Fortsatt uttak fra lokaliteten ved veikrysset vil på lang sikt gjøre dette uttaket godt synlig fra langt hold. Etter fylkesmannens oppfatning bør en primært søke å finne en forekomst innenfor seterområdet, men utenfor naturreservatet, der uttak kan skje uten at det blir uforholdsmessig landskapsmessig skjemmende. Dersom dette ikke lar seg gjøre, vil forvaltningsmyndigheten etter søknad måtte vurdere om det kan gis dispensasjon for et videre uttak fra lokaliteten ved det omtalte veikrysset. Som vilkår for en eventuell dispensasjon, vil det måtte stilles krav om en uttaks- og landskapsplan som eliminerer eller reduserer betydelig den visuelle fjernvirkningen av uttaket.

Forslag til retningslinjer og tiltak:

- *Uttak av grus innenfor naturreservatet til vedlikehold av seterveien begrenses til 1-2 lokaliteter.*
- *Uttak av grus fra lokaliteten mellom grensepunkt 2 og Bratthøbekken kan fortsette etter den plan og under de forutsetninger som er beskrevet i fylkesmannens dispensasjon av 16. februar 1987.*
- *Behovet for grus for veistrekingen øst for Bratthøbekken søkes primært løst ved å forsøke å finne en hensiktsmessig og landskapsmessig gunstig lokalitet utenfor naturreservatet.*
- *Uttak av grus ved veikrysset øst for Bratthøbekken opphører.*